

Թանկագին ընկերներ, հայ-
րենակիցներ:
Վերջերս ստեղծված իրավի-
ճակը ինձ ստիպում է դիմել
Ռաճրապետության աշխատա-
վորներին:

Մեր ապրած ժամանակը լի
է դրամատիզմով, տագնապ-
ներով ու հույսերով: Վերակա-
ռուցումը հզոր ազդակ է հա-
ղորդել մեր ժողովրդի ազգա-
ին ինքնագիտակցությանը, մեզ
վստահություն մերժել, որ դե-
մոկրատացումը և հրապարա-
կայությունը կօգնեն ավելի ակ-
տիվորեն լուծել քաղաքական,
սոցիալ-տնտեսական և մշա-
կութային կյանքի պրոբլեմները:
Երկրում դժվարին պայքար է
մղվում ազգային քաղաքակա-
նության լեռնային սկզբունք-
ների վերականգնման, պատ-
մությունը ստալինականության,
լճացման ժամանակների կու-
տակումներից մաքրելու հա-
մար:

Մենք, իրոք, չափազանց
ծանր, դժվարին ժամանակներ
ենք ապրում: Մեր ռեզիդուս
իրադրությունը ծայրաստիճան
շիկացել է, դարձել ծրհասա-
կան: Ընթացողության հանդեպ
մեղանշած չեն լինի, եթե ա-
սեմ, որ Հայաստանի ու Ադրբ-
եյջանի միջև լարվածությունը
հասել է գագաթնակետի: Եր-
կու ժողովուրդները կանգնած
են իր հետևանքներով վտան-
գավոր առճակատման առջև:
Նրանց խորթացումը վերանում
է թշնամանքի: Եկեք իրենք ի-
րենց անուններով կոչենք:
Մենք կանգնած ենք ազգա-
միջյան պատերազմի եզրին:

Ամենդ զոհված մարդկանց
արյուն, հազարավոր գաղթա-

Հայաստանի Ս. Գ.

հայկական

Կոմկուսի Կենտկոմի առաջին քարտուղար Հարությունյանի ելույթը

հեռուստատեսությամբ 1989 թ. օգոստոսի 29-ին

կաններ, մոխրացած տներ,
հոգեմաշ մյարդային մթնոլորտ՝
ահա այն, ինչ ունենք մենք
այսօրվա դրությամբ: Լարվա-
ծության հետագա բորբոքումը
մայրերի վշտից ու արցունքից
բացի ուրիշ ոչինչ չի կարող
բերել երկու համրապետու-
թյունների ժողովուրդներին:
Հայաստանը դարերի փորձու-
թյանն է դիմացել, նա դիմա-
գրավեց անգամ սարսափելի
երկրաշարժին: Եվ մի՞թե մենք
այժմ զավակներ պիտի կորց-
նենք ազգային երկպառակու-
թյան պատճառով:

Ես դիմում եմ ձեզ, թանկա-
գին հայրենակիցներ, քանի որ
հավատացած եմ, որ իմ խոս-
քերը արձագանք կգտնեն ձեր
սրտերում: Սա ես համարում
եմ կոմունիստի՝ իմ պարտքը,
հայ՛ մարդու իմ պարտքը:

Մենք քաղմիցս խոսել ենք
ստեղծված իրադրության ի-
րական պատճառների ու հան-
գամանքների մասին, այդ թը-
վում նաև ԽՍՀՄ ժողովրդա-
կան դեպուտատների համա-
գումարում: Այսօր խոսքն այլ
բանի մասին է: Չէ որ այս
ճգնաժամը կարող է աղետի
վերածվել, եթե մենք վճռակա-
նորեն և հաստատակամորեն
չընդդիմանանք դրան:

Մերժելով ամեն մի բռնու-
թյուն, մենք մշտապես անվա-

րան կպաշտպանենք մեր ժո-
ղովրդի պատիվն ու արժանա-
պատվությունը, նրա սուվերեն
իրավունքները, վճռական հու-
կաբարված կտանք այն բոլոր
կոչերին ու գործողություննե-
րին, որոնք սրում են իրադրու-
թյունը, դրանով իսկ վնաս
հասցնում նաև ազգամիջյան
հարաբերություններին:

Մեր ժողովրդի իմաստնու-
թյունն ու համբերատարու-
թյունը, ցանկացած, անգամ
ամենաանբարեմաստ հան-
գամանքներում արարելու նրա
ընդունակությունը քաջ հայտնի
են: Այդ հատկանիշները նրան
հնարավորություն են տվել տո-
կալ, դարերի ընթացքում այսօր-
վան խացնել իր ստեղծագոր-
ծական համճարը, մշակույթի
իր գրեթե անհասնելի:

Վստահ եմ, որ մեր ժողո-
վուրդը հավատարիմ կմնա
դարերի ընթացքում մշակված
իր վեճ հատկանիշներին: Եվ
այսօրվա անախտադեպ շիկա-
ցած մթնոլորտում նա հանդես
կգա իրպես խաղաղության ու
արդարության, որպես օրինա-
կանության ու իրավակարգի
ջատագով:

Աստիությունն ու թշնամա-
քը անպատի անծայր ու հոգ-
նատաճ ճանապարհի պես չեն
հասցնում որևէ անպատակի: Մենք
մեր գործերում ու մտորումնե-

րում պետք է ելնենք այն բա-
նից, որ խորհրդային երկու ժո-
ղովուրդներին վիճակված է
ապրել կողք-կողքի:

Ժողովուրդները կարո՞ղ են,
ժողովուրդները պե՞տք է հա-
մաձայնության գան: Ես դի-
մում եմ համրապետության կո-
մունիստներին, բոլոր աշխա-
տավորներին, դիմում եմ մը-
տավորականությանը, մեր վե-
տերաններին ու կանանց, երի-
տասարդությանը, նախաձեռնող
խմբերին և շարժումներին, հա-
նում հայ ազգի իղձերի, հանում
նրա նվիրական նպատակների՝
եկեք խելամիտ ուղիներ որո-
նենք երկու ժողովուրդների
փոխըմբռնման համար, եկեք
կամուրջներ գցենք ազգամիջյան
երկպառակության անդդի վը-
րայով:

Ուզում եմ ձեզ տեղեկացնել,
որ ԽՍՀՄ Կենտկոմի նախա-
ձեռնությամբ օրերս Մոսկվա-
յում կկայանա Հայաստանի և
Ադրբեյջանի կոմկուսների
կենտկոմների քյուրոների ան-
դամների հանդիպում: Ես հու-
սով եմ, որ այդ երկխոսությու-
նը, որքան էլ այն դժվարին լի-
նի, կարող է մեր երկու հան-
րապետություններին օգնել
դուրս գալու ճգնաժամային վի-
ճակից: Մարդկանց սուր կեր-
պով հուզող հարցերը կարող
են լուծվել միայն արդարացի՝

սահմանադրական ուղիով: Այլ
կերպ չի կարելի ո՛չ լուծել դը-
րանք, ո՛չ էլ խանգարել դրանց
լուծմանը: Այս ճշմարտությունը
պետք է յուրացնեն ամենքը:

Ուշադրությամբ խորամուխ
եղեք «Կուսակցության ազգա-
յին քաղաքականությունը ար-
դի պայմաններում» ԽՍՀՄ
կոմկուսի ծրագրի նախագծին,
որը համաժողովրդական քըն-
նարկման է դրված: Այդ փաս-
տաթուղթը պարունակում է
ԽՍՀՄ-ում քնակվող բոլոր ազ-
գերի ու ազգությունների ճշմա-
րիտ իրավահավասարության
կոնցեպցիան: Այստեղ նախա-
տեսված են Խորհրդային ֆե-
դերացիայի վերակառուցման
մի շարք միջոցառումներ: Եը-
րագրի առթիվ այս օրերին ըս-
տացվում են քաղմաթիվ դի-
տողություններ ու առաջարկու-
թյուններ, որոնք կապված են
մասնավորապես ազգամիջյան
կոնֆլիկտների լուծման հետ:
Դրանք բոլորը ամենայն ուշա-
դրությամբ կքննարկվեն:

Անշուշտ, կարևոր որոշում-
ներ կընդունվեն ԽՍՀՄ Կենտ-
կոմի ազգամիջյան հարաբե-
րություններին նվիրված առա-
ջիկա պլենումում: Պլենումը ա-
ռանձնակի ուշադրություն կըն-
վիրի ազգային շահերի, ազգա-
յին արժեքների պաշտպանու-
թյան իրական մեխանիզմների

մշակման, խորհրդային ֆեդե-
րացիայի կատարելագործման
հարցերին: Պլենումի առաջար-
կությունները կդրվեն երկրի
պետական իշխանության
քարձրագույն մարմնի՝ ԽՍՀՄ
ժողովրդական դեպուտատնե-
րի համագումարի քննարկմա-
նը: Մեր ռեզիդուս իրադրու-
թյան կարգավորման ամենաա-
ձգելի հարցերը, ինչպես գի-
տեք, քննարկման առարկա կը-
դանան նաև ԽՍՀՄ Գերսու-
գույն խորհրդի աշնանային
նստաշրջանում:

Ես այսօր մեր ժողովրդին
կոչ եմ անում միավորել իր
մտավոր ու բարոյական ուժե-
րը:

Այսօր մենք այնքա՞ն շատ
հոգս, այնքա՞ն որք ու վիշտ
ունենք, որ չենք կարող հանձ-
նելվել զգացմունքներին և կըր-
քեր խրախուսել: Մեր ընդհա-
նուր հոգսը ազգային շուծված
հարցերն են, մեր ամենքիս
ցավը՝ երկրաշարժից տուժած-
ները, գաղթականները, մար-
դիկ, որոնք կորցրել են հա-
րազատներին ու մերձավոր-
ներին, կորցրել են տուն ու
տեղ, աշխատանք, հանգիստ:
Մեր պարտքն է նրանց շրջա-
պատել հոգատարությամբ, նը-
րանց որքան կարելի է շուտ
վերադարձնել նորմալ կյանքի,
վերականգնել երկրի երեսից
ջնջված քաղաքները և գյուղե-
րը:

Դրա համար մեզ խաղաղու-
թյուն է հարկավոր: Ժամա-
նակն է, որ վերջ տրվի անի-
մաստ ու վտանգավոր առճա-
կատմանը: Բարիդրացիությու-
նը մեր երկու ժողովուրդների
գոյակցության միակ ուղին է: